

Dosarul nr. 2r-37/22
2-21103674-01-2r-19012022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) D. Șuşchevici
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) V. Sîrbu, V. Cotorobai, I. Țurcan

DECIZIE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând recursul declarat de Miron Victoria,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 din mun. Chișinău (în procedura
falimentului) împotriva Victoriei Miron cu privire la încasarea datoriei și a
cheltuielilor de judecată,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2021,

constată:

La 07 iulie 2021, ÎMGFL nr. 13 din mun. Chișinău (în procedura falimentului)
a depus cerere de chemare în judecată (cu valoare redusă) împotriva Victoriei Miron
cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 octombrie 2021,
s-a admis parțial cererea cu valoare redusă depusă de ÎMGFL nr. 13 din mun.
Chișinău (în procedura falimentului).

S-a încasat de la Miron Victoria în beneficiul ÎMGFL nr. 13 din mun. Chișinău
(în procedura falimentului) suma de 1624,66 de lei cu titlu de datorie pentru
consumul de energie termică pe perioada 01 noiembrie 2018 – 01 mai 2021.

S-a încasat de la Miron Victoria în beneficiul statului suma de 150 de lei cu
titlu de taxă de stat.

La 01 noiembrie 2021, Miron Victoria a depus cerere de apel nemotivată
împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 octombrie 2021 și
fără plata taxei de stat (f.d. 58-59).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2021, nu s-a dat curs
cererii de apel depusă de Miron Victoria și s-a acordat termen de 10 zile din

momentul recepționării încheierii pentru prezentarea cererii de apel motivate și dovezi de achitare a taxei de stat în mărime de 134,23 de lei (f.d. 68-69).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2021, s-a restituit cererea de apel depusă de Miron Victoria din motivul neînlăturării în termenul acordat a neajunsurilor indicate în încheierea instanței de apel.

La 03 ianuarie 2022, Miron Victoria a depus cerere de recurs împotriva încheierii instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu restituirea cauzei în instanța de apel cu acordarea unui termen pentru înlăturarea neajunsurilor.

Recurenta Miron Victoria, în motivarea recursului a invocat că actele de procedură urmează a fi emise pe suport de hârtie și expediate părților prin intermediul poștei.

De asemenea, a menționat că nu a recepționat încheierea instanței de apel prin care i s-a acordat termen pentru înlăturarea neajunsurilor.

Prin urmare, recurenta a invocat ilegalitatea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la data de 21 decembrie 2021.

Astfel, recursul declarat la data de 03 ianuarie 2022, este în termen.

În conformitate cu art. 426 al. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând recursul declarat, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele cauzei rezultă că la 01 noiembrie 2021, Miron Victoria a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 12 octombrie 2021 și fără plata taxei de stat (f.d. 58-59).

În conformitate cu art. 364 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

În conformitate cu art. 365 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul. Elementele cererii de apel prevăzute la alin.(1) lit. d), e) și h) pot fi incluse într-o cerere de apel suplimentară depusă după data întocmirii hotărârii integrale.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea

participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2021, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Miron Victoria și s-a acordat termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii pentru prezentarea cererii de apel motivate și dovezi de achitare a taxei de stat în mărime de 134,23 de lei (f.d. 68-69).

Încheierea în cauză a fost expediată Victoriei Miron la data de 02 decembrie 2021 prin intermediul poștei electronice la adresa de e-mail indicată în cererea de apel (f.d. 70 verso).

Articolul 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevede că cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Deci, argumentul recurenteii precum că nu a recepționat încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2021, este neîntemeiat.

La fel, nu poate fi reținut argumentul recurenteii cu referire la faptul că comunicarea instanței cu participanții la proces urmează să fie efectuată prin intermediul poștei.

Or, comunicarea actelor de procedură prin intermediul adresei electronice, este o modalitate de citare legală, prevăzută de legea procesual civilă și pe care instanța a aplicat-o în vederea respectării tuturor modalităților de citare legală a participanților la proces.

Prin urmare, prin restituirea cererii de apel conform prevederilor art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a procedat în strictă conformitate cu legea procesuală.

Sub acest aspect justificat, prin prisma art.10 din Codul de procedură civilă, apelantul este ținut să suporte consecințele nefavorabile, rezultate din necunoașterea ori interpretarea viciată a prevederilor legii.

Astfel, neîndeplinirea indicațiilor instanței de apel în termenul stabilit de instanță, are ca efect pierderea unui drept procedural ce nu a fost exercitat în termenul legal imperativ, fără a aduce atingere dreptului subiectiv civil.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art. 113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

În speță, dat fiind faptul că încheierea instanței de apel din 25 noiembrie 2021, a fost comunicată apelantei prin intermediul poștei electronice la data de 02 decembrie 2021, așa cum rezultă din dovada de comunicare (f.d. 70 verso), termenul legal până la care apelanta Miron Victoria putea înlătura neajunsurile a fost data de 12 decembrie 2021 (zi de duminică), iar reieșind din prevederile art. 112 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care stipulează că dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare, termenul limită de înlăturare a neajunsurilor a expirat în următoarea zi lucrătoare 13 decembrie 2021 (zi de luni).

În conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Folosirea cu buna-credință a drepturilor procedurale, prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze despre dosarul care se află pe rolul instanței și să respecte termenele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, Colegiul notează că Miron Victoria, contestând cu apel hotărârea primei instanțe, avea obligația de a întreprinde toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță (*Cauza Van Harn vs Germania nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007*).

Astfel, Colegiul relevă că recurenta nu a dat dovadă de diligență și bună credință în realizarea drepturilor sale, și astfel soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată privind restituirea cererii de apel în rezultatul nelichidării neajunsurilor, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, avînd în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună credință și în termen.

Or, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (*Malahov vs. Moldova*), denotă că „dreptul la o instanță” nu este absolut. Acesta poate fi supus limitărilor, or art. 6 § 1 acordă statului dreptul de a alege liber mijloacele acestui scop. Limitările inclusiv financiare, dreptului de acces al persoanei la o ”instanță judecătorească” nu va fi compatibilă cu articolul 6 § 1, decât dacă aceasta urmărește un scop legitim și există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit.

Prin urmare, Colegiul consideră că deoarece în termenul indicat de instanța de apel, Miron Victoria nu a lichidat neajunsurile indicate, instanța de apel corect a restituit cererea de apel depusă de ultima, or apelanta nu s-a conformat indicațiilor instanței de apel stabilite prin încheierea din 25 noiembrie 2021 și nu a prezentat cererea de apel motivată și dovada de achitare a taxei de stat.

Din considerentele menționate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Miron Victoria și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2021.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Miron Victoria.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2021, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 din mun. Chișinău (în procedura falimentului) împotriva Victoriei Miron cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh